

Núm. de Rotlle: TSJP 0000105/2019

Núm. de Causa: 6000064/2018

SENTÈNCIA 52-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. K.E.M.E.B.

Advocada: Sra. Katia CARNEIRO PIRES

Apel·lats: Sr. C.A.G.L.

Advocat: Sr. Jesús BETRIU COMA

Ministeri Fiscal

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint de desembre de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 17 de juliol de 2019 dictada pel Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, seguida per un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment de tractament mèdic posterior a la primera assistència. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Fátima RAMIREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 17 de juliol de 2019 amb la següent part dispositiva: "Decidim,

“ABSOLDRE a l’acusat C.A.G.L. del delict major de lesions doloses que el Ministeri Fiscal i acusat li imputen pels fets d’autes, declarant d’ofici les despeses processals causades”.

II.-RESULTANT: El precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: són fets provats que,

“l’acusat C.A.G.L., nascut el dia xxx de novembre de xxx, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, vers les 04:00 hores del dia 20 de gener del 2016 es trobava a l’Av del Fener d’Escaldes-Engordany, prop de la sortida del local discoteca Temple Bar, quan veié que K.E.M.E.B., que havia sortit de dit local, es dirigia vers unes noies que, havent també sortit del mateix local nocturn, en aquell moment es trobaven dins d’un vehicle estacionat a la mateixa l’Av i prop de dit local, picant de manera insistent al vidre d’una de les portes del vehicle i demanant si el podien dur a casa

L’acusat va atansar-se al vehicle demanant a K.E.M.E.B. que deixés d’importunar a les noies i marxés del lloc, i en negar-se K. a fer-ho, l’acusat li propinà un cop de cap a la boca, fent-lo caure cap enrere.

No costa acreditat que a conseqüència d’aquest cop de cap K.E.M.E.B. sofrís lesió que precisés ni de tractament mèdic ni d’una primera assistència mèdica per a la seva curació”.

III.-RESULTANT: que contra l’esmentada sentència interposa recurs d’apel·lació la defensa del Sr. K.E.M.E.B., no trobant-se d’acord amb la qualificació jurídica efectuada pel Tribunal de Corts, considerant que l’acció de C.A.G.L. és constitutiva d’un delict major de lesions doloses de l’article 113.2 del Codi penal, i per tant sol·licita que es revoqui la sentència objecte de recurs i es condemni a G. a la pena sol·licitada pel Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació, així com al pagament de la responsabilitat civil per la suma global de 5.571,38 euros, i a les despeses processals causades inclosos els honoraris d’advocat i taxes judicials.

IV.-RESULTANT: que la representació lletrada del Sr. C.A.G.L. s’oposa al recurs formulat, entenent que no hi ha cap element ni argument que desvirtuï la sentència dictada pel Tribunal de Corts, la qual ha de ser confirmada amb la condemna en costes a la part recurrent.

V.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal no s’oposa al recurs, considerant que els fets són constitutius del delict major de lesions doloses tipificat a l’article 113,2 del Codi penal, havent-se de fixar en favor de la CASS l’import de 73,88 euros, en cas d’estimar el recurs interposat.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la representació de K.E.M.E.B. impugna la sentència que absol a C.A.G.L. del delict de lesions doloses pel qual va ser acusat per la part recurrent i pel Ministeri Fiscal, al·legant l'error en la valoració de les proves respecte a la relació de causalitat entre el cop de cap que la pròpia sentència declara provat que li va propinar l'acusat al Sr. E.M. a la boca i la necrosi pulpar de la dent 21 que li va ser apreciada.

Considera la part recurrent que la lesió patida pel Sr. E.M. hauria d'haver estat atribuïda al cop de cap rebut a la boca, ja que en tractar-se d'una lesió interna en un principi no li va donar importància i va ser davant la persistència de les molèsties quan va consultar el seu dentista, raó per la qual va trigar en acudir al metge. A més, el cop de cap rebut va ser intens perquè li va fe caure al terra, en aquells dies el Sr. E.M. no va practicar la boxa i, finalment, per a la pràctica d'aquest esport es fa servir protecció dentària.

La sentència, tot i admetre la compatibilitat entre el cop de cap propinat per l'acusat a la boca del Sr. E.M. i la lesió dental patida per aquest, fonamenta l'absolució de l'acusat en l'existència d'un dubte sobre el veritable origen de la lesió, en tant que el llarg temps transcorregut entre que va rebre el cop de cap del l'acusat a la boca -20 de gener del 2016- i el moment en què acudeix al dentista i se li diagnostica la lesió -23 de febrer del 2016- i la pràctica pel lesionat d'un esport en el què pot rebre cops a la cara impedeix establir amb absoluta seguretat la relació de causalitat entre el cop i la lesió.

II.-CONSIDERANT: que no s'ha produït l'error de valoració al·legat per la part recurrent perquè el dubte expressat pel Tribunal de Corts és del tot raonable.

El metge forense en el seu informe ja no va poder establir un nexa causal objectiu entre el cop de cap i la lesió, en no existir cap informe mèdic d'assistència en dates pròximes als fets. L'absència d'una constatació objectiva de l'existència de la lesió en dates pròximes als fets, unit al transcurs de més d'un mes entre el moment en què es va rebre el cop i la constatació objectiva de la lesió i el de la pràctica pel lesionat del esport de la boxa, no permet establir amb la deguda certesa la relació de causalitat entre el cop i la lesió, ja que podria haver estat produït per un altre mecanisme, como el haver rebut algun cop durant la pràctica de la boxa.

El Tribunal de Corts, després de presenciar la pràctica de les proves amb una immediació que no té aquest tribunal, no va poder arribar a una conclusió inequívoca respecte a l'origen de la lesió dental del Sr. E.M., i no podem arribar en aquesta segona instància a una conclusió diferent en perjudici de l'acusat, en no evidenciar-se un error clar, patent i manifest del Tribunal de Corts a l'hora de valorar les proves.

S'al·lega en el recurs que en aquella època el Sr. E.M. no practicava la boxa i que, a més, quan ho feia utilitzava protecció dental, extrems aquests que és cert que el Tribunal de Corts no ha valorat, però que tampoc no consten en l'acte del judici declarats pel Sr. E.M., el que fa que la Sala no els pugui tenir en compte per a modificar la conclusió a la que va arribar el Tribunal de Corts. Consta, pel contrari, declarat en l'acta pel Sr. E.M. que entrenava de manera intermitent i que ha rebut cops a la boca.

En definitiva, la possibilitat raonablement considerada de que la lesió dental patida pel Sr. E.M. pugui haver tingut un origen alternatiu al del cop a la boca que li propinà l'acusat, determina que, en aplicació del principi "*in dubio pro reo*", l'absolució pel delictes de lesions dolosos esdevingui correcte i hagi de ser mantinguda.

III.-CONSIDERANT: Que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació lletrada de K.E.M.E.B..

2.- CONFIRMAR la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 17 de juliol del 2019 en la causa TC-6000061/2018.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.